

PARAULA I VIDA

Nadal, festa de la tendresa de Déu

Fragment del retaule del s. XVIII de Sant Martí de La Cortinada (Ordino - Principat d'Andorra)

«Per amor, Déu ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.»

(Efesis 1,5-6)

Us desitjo Santes festes de Nadal, Any Nou i Epifania!
Déu és enmig de nosaltres i ens porta la tendresa del Pare, la pau i la misericòrdia, perquè també nosaltres esdevinguem gent de pau i portadors de reconciliació.

La llum de Jesús és la nostra guia en el camí. Deixem-nos il·luminar per aquesta llum que ve del cel, i irradiem-la al nostre voltant.

Entre tots, hem de fer possible una cultura de l'encontre i del tenir cura de l'altre, que són signes de la cultura de l'amor que Jesús ens ensenya des de Betlem i Natzaret. Bon Nadal!

Josep E. Ulls
Arquebisbe d'Urgell i
Copríncep d'Andorra

ACTUALITAT

«Cada portal és important», campanya de Nadal de Càritas Catalunya

Aquest Nadal, cada portal és important», és la campanya que les deu Càritas a Catalunya han posat en marxa aquest Nadal. La campanya, present als mitjans de comunicació d'àmbit català durant el desembre, és una crida a la col·laboració econòmica de la ciutadania, per posar en pràctica la generositat amb les persones en situació més precària d'una societat ferida, molt més pobre, fràgil i vulnerable. El lema d'aquest any posa èmfasi en el concepte «portal», perquè és on fa 2.000 anys va néixer el nen Jesús.

«Jesús es trobava en un estable, sense gran cosa, una mica de palla, una petita foguera i un bressol improvisat. Afortunadament, i amb l'ajuda de totes les persones que van visitar-los, Josep, Maria i el seu fill Jesús van poder tirar endavant», ha explicat Francesc Roig, president de Càritas Catalunya.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tornar al Pare

Un bon amic, capellà de presons, m'explica en una carta, una experiència viscuda amb un home intern que li va demanar per confessar-se tres dies després, afegint que no estava preparat per fer-ho en aquell moment. «Aquest home necessitava preparar-se per retrobar-se amb Déu, per rebre el seu perdó. Aquesta actitud fa recordar les paraules del fill petit de la paràbola de Lluc: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguis fill teu" (Lc 15,21). Probablement l'home pensava el mateix, i no s'atrevia a tornar a la casa del Pare.»

El meu amic segueix relatant: «Tres dies després, en retrobar-nos, després de donar-me les gràcies, l'intern em digué que ja estava preparat. Buscant un espai que permetés una conversa reservada, vam acabar en un petit magatzem. No era el lloc més digne però, de ben

segur, que el Déu de misericòrdia, també era allà. Començarem amb el senyal de la creu i el jove penitent demanà perdó amb un profund sentiment de penediment. Certament confiava en el perdó de Déu i volia començar una nova vida amb la seva ajuda.»

El confessor se sentí commogut per aquesta actitud, ara que se sentia un instrument del Senyor: «Escollint-lo, brollaren molts sentiments d'agraïment i compassió en el meu interior. Recordava molts moments de Jesús a l'Evangeli, ara que li deia que Déu l'estimava i volia apropar-se a ell. Li vaig donar l'absolució, imposant-li les mans sobre el cap com també ho feia

Jesús. Em sentia testimoni de l'abraçada del Pare al fill, perdut i trobat, que havia retornat al seu costat. Aquell espai inhòspit havia estat testimoni del penediment d'una criatura davant del Déu de la vida. Gràcies a aquest home, altra vegada se m'ha fet present el Déu de la misericòrdia i de la vida, en un lloc de sofriment, de creu. "Era a la presó, i vinguéreu a veure'm" (Mt 25,36). Vaig donar-li gràcies a Déu.»

L'experiència viscuda el fa concloure: «Demano a Déu que m'ajudi a continuar aquest servei i seguir fent el que he de fer, en cada moment. He de seguir treballant en el centre penitenciari amb aquells que em necessiten, sabent que no soc jo el qui fa, sinó que Algú ho fa mitjançant la meva acció ministerial»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Navidad, fiesta de la ternura de Dios

Fragmento del retablo del s. XVIII de Sant Martí de La Cortinada (Ordino - Principat d'Andorra)

«Por amor, Dios nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado.»

(Efesios 1,5-6)

La Catedral de La Seu d'Urgell i la seva vinculació amb la població local, un projecte estratègic de futur

S'ha dut a terme un projecte en les darreres setmanes per definir una estratègia que posicioni la Catedral de La Seu d'Urgell com un element d'identitat entre la població local i enforteixi el vincle, en el marc de la candidatura transfronterera entre Andorra, França i Espanya per a Patrimoni Mundial de la Humanitat, promogut pel Museu Diocesà d'Urgell, l'Ajuntament de La Seu d'Urgell, i el Consell Comarcal de l'Alt Urgell.

La primera acció ha estat un estudi per tal de conèixer quina és la percepció actual de la població de La Seu d'Urgell cap al monument. Per facilitar la participació, l'equip de treball ha creat una enquesta dinàmica a la que conviden a tothom a participar. Ha estat activa fins al 22 de desembre i hi han participat centenars de persones.

«En el context de la Catedral, es veu la necessitat d'enfortir i reafirmar una vinculació molt més estreta de la que ara hi ha amb la població local de La Seu d'Urgell i per extensió, amb la resta de la comarca». D'aquesta manera es busca també aproximar-se a nous públics de La Seu d'Urgell i comarca i, alhora, ser un projecte demostratiu que sigui traslladat a altres museus o equipaments patrimonials catalans.

Les accions de l'estratègia s'emmarquen en el context de la candidatura transfronterera entre Andorra, França i Espanya per a Patrimoni Mundial de

la Humanitat, que inclou tretze monuments del territori pirinenc, entre els quals hi ha la Catedral de La Seu d'Urgell.

En el projecte hi treballen conjuntament tècnics de l'Ajuntament de La Seu d'Urgell, del Consell Comarcal de l'Alt Urgell i el Museu Diocesà d'Urgell, amb el suport tècnic de Raiels, una cooperativa de treball centrada en la cerca de solucions personalitzades per afrontar els reptes del territori i generar desenvolupament local. A més, també compta amb el finançament del Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Acaba la Cadena de Pregària per les Vocacions

El 26 de novembre, la diòcesi d'Urgell va convocar la darrera cita de la Cadena de Pregària per les Vocacions, i hi van participar famílies, parròquies i congregacions religioses, en les diverses modalitats que s'hi ofereixen. Es van oferir Adoracions Eucarístiques, en un espai i un temps

per a la pregària de cor a cor, en silenci, deixant que la presència del Senyor en l'Eucaristia ens congregui i creï la comunió entre els qui preguem. També es van oferir misses a diferents parròquies i es van convocar pregàries concretes. Cada mes de novembre, les 10 diòcesis amb seu a Catalunya, se ce-

lebren pregàries de manera ininterrompuda per les vocacions al matrimoni, al sacerdot i a la vida religiosa.

Cada cop més parròquies, famílies, comunitats religioses, persones particulars, s'uneixen a la nostra cadena. Necessitem que formis part d'ella.

¡Os deseo Santas fiestas de Navidad, Año Nuevo y Epifanía!
Dios está en medio de nosotros y nos regala la ternura del Padre, la paz y la misericordia, para que también nosotros seamos gente de paz y portadores de reconciliación. La luz de Jesús es nuestra guía en el camino. Dejémonos iluminar por esta luz que viene de lo alto, e irradiémosla a nuestro alrededor. Entre todos, debemos hacer posible una cultura del encuentro y del cuidado del otro, que son signos de la cultura del amor que Jesús nos enseña des de Belén y Nazaret. ¡Santa Navidad!

+ Juan E. Vives
Arzobispo de Urgell y Obispo de Andorra

TWITTER DEL PAPA FRANCESCO

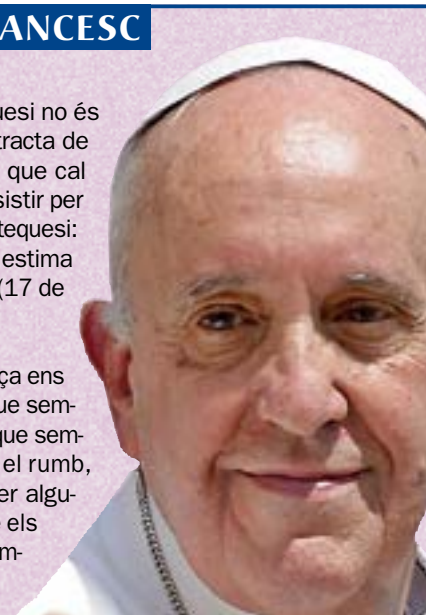
@Pontifex: «Hem causat profundes ferides a la Terra, la nostra casa comuna. No obstant això, encara tenim motius per a l'esperança:

els efectes del desequilibri actual poden ser atenuats mitjançant les nostres accions concretes, aquí i ara» (16 de setembre).

@Pontifex: «Una societat és tant més humana com més sap cuidar als seus membres fràgils i que més sofreixen, i sap fer-ho amb eficiència animada per l'amor fraterno. Caminem cap a aquesta meta, procurant que ningú es quedi sol, que ningú se senti abandonat» (17 de setembre).

@Pontifex: «La catequesi no és una comunicació abstracta de coneixements teòrics que cal memoritzar. Hem d'insistir per a indicar el cor de la catequesi: Jesucrist ressuscitat t'estima i no t'abandona mai!» (17 de setembre).

@Pontifex: «L'esperança ens convida a reconèixer que sempre hi ha una sortida, que sempre podem reorientar el rumb, que sempre podem fer alguna cosa per a resoldre els problemes» (18 de setembre).

Comença el servei de paqueteria sostenible a Grapats

El Centre Especial de Treball de Grapats, l'empresa de Càritas d'inserció laboral que fa l'acompanyament de persones amb discapacitat, ha apostat per un model de negoci diferent en la distribució de paquets derivats del comerç electrònic, al prioritzar la sostenibilitat en el transport de l'anomenada «última milla».

En el mes de novembre es va iniciar una nova línia d'activitat: la paqueteria sostenible, amb la incorporació d'un tricicle elèctric, amb una autonomia de 60 km, que donarà suport a la distribució diària de paquets a La Seu d'Urgell. Així, per cada mil enviaments lliurats amb el tricicle elèctric, s'estalvia l'emissió de 430 kg de CO₂: es millora la

qualitat de l'aire que ens envolta i s'evita la congestió del trànsit.

El servei de paqueteria és un més dels serveis que ofereix el CET, i s'afegeix als de bugaderia industrial, lloguer de vaixelles i les botigues de venda de mobles i articles de segona mà. Ha incrementat notablement la seva activitat durant l'any 2020 i ha seguit donant servei a les per-

sones de la comarca de l'Alt Urgell i d'Andorra, gestionant 9.830 paquets en el Punt Recollida, 331 en el Service Point i 3.962 del servei Koiki.

Grapats es va constituir com Centre Especial de Treball (CET) el 17 d'abril de 2019 i va començar la seva activitat econòmica a l'inici del 2020, amb el registre a la Generalitat de Catalunya el 13 de març d'aquest any. Es va formar per donar continuïtat a la contractació de persones amb discapacitat i assegurar la seva inserció laboral efectiva, i al llarg del darrer any s'ha contractat de manera progressiva personal amb discapacitat, física, intel·lectual o malaltia mental i en acabar l'any 2020 hi treballaven 8 persones.

Mons. Vives coneix les inquietuds dels alumnes de les escoles d'Ordino

L'Arquebisbe i Copríncep, Mons. Joan-Enric Vives, va visitar el 23 de novembre les escoles francesa i andorrana de primera ensenyança i l'andorrana de segona ensenyança, situades a la Parròquia d'Ordino, on fou rebut pel Director de Sistemes Educatius, Ensenyament Superior i Relacions Internacionals del Ministeri d'Ensenyament, Sr. Josep Areny, i per la Directora de l'Escola francesa, Sra. Claudine Fivarelle.

Va poder visitar algunes classes i va contestar les preguntes dels alumnes sobre el paper del Copríncep i la seva tasca, encoratjant-los a estudiar i ser solidaris amb els companys. També es va trobar amb la Sra. Maite Casals, Directora de les Escoles andorranes del Ministeri d'Ensenyament en el mateix edifici, ja que és compartit pels dos sistemes, i amb ella va saludar la Directora del centre del sistema educatiu andorrà, Sra. Meritxell Blasi, i la Cap d'Estudis, Rosa M. Rechi, i va visitar algunes de les aules.

En acabar, es va desplaçar fins a l'edifici on l'Escola andorrana imparteix la segona ensenyança, acompanyat per la Sra. Maite Casals, i allà va conèixer les inquietuds dels joves, que en aquell moment acabaven una estona de lleure. Els va saludar a la biblioteca, on va parlar amb ells i, seguidament, va saludar alguns mestres a la sala de professors, acompanyat de la Di-

rectora del Centre Sandra Tudó, i dels Caps d'Estudis Paula Barreiro i Jordi Torné. En aquesta escola hi ha 63 mestres i 443 alumnes. Va visitar també algunes aules amb els joves de tercer i quart d'ESO amb els que va parlar de la institució dels coprínceps, del valor de la resiliència, de les decisions ètiques per a la vida, i de la necessitat de treballar pels altres. Mons. Vives va animar el professorat i alumnat en la seva tasca educativa, assenyalant que és molt important per al futur, que el país necessita una educació amb valors i que cal reconèixer la tasca dels educadors, sobretot, en moments de pandèmia.

VISQUEM EL NADAL

Josep, pare a l'ombra

Aquest diumenge, i dins del Cicle de Nadal, celebrem la festivitat de la Sagrada Família. És el moment de fer una mirada a la família de Natzaret, doncs... Els pessebres que encara tenim ben posats en les nostres esglésies i en les nostres llars —i que la tradició ens demana que hi siguin fins a la festa de la Candelera—, ens fan portar els ulls al portal, on veiem el Misteri del Naixement de l'Infant Jesús, a la Mare de Déu i a Sant Josep.

Josep no ha deixat mai d'acompanyar aquesta història de la salvació des del moment en que l'àngel del Senyor li anuncia: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha concebut ve de l'Esperit Sant». Ell no té por, està al costat de la seva esposa, la Verge Maria, cuidant d'aquell infant que li han revelat que és el Messies el Salvador... i, en el pessebre li fa costat, el protegeix, riu i s'entendria amb Ell. De ben segur que en el seu interior es couen preguntes: si podrà ser un bon pare; si sabrà estar a l'altura del pla diví. Potser no té totes les respostes amb ell, però té el més important per a un home: la fe i la confiança en Déu.

No trobeu curiós i bonic que, en la història de la salvació, els que han fet un pas al costat, els que han guardat silenci, que estan a l'ombra i s'han deixat portar per la voluntat de Déu, tinguin una presència tan lluminosa, tan present i amb tanta valentia? Josep no defallirà mai i, avui, tampoc en el text evangèlic. I, com Maria, com tants pares i mares en la nostra societat faran el que calgui pel benestar i el bé dels seus fills, així de potent és l'amor de la família, a vegades, en contra de la corrent, en una societat tan egoista i superficial.

El Papa Francesc ens ho recorda quan diu de Sant Josep «Ell és el custodi que mai no es cansa de protegir la seva família». I també ens ho remarca en altres escrits! Si podeu, recupereu la lectura de la Carta del Papa «Amb cor de pare» —Patris corde, 2020— sobre Sant Josep i que ara ens fa pregar des del cor: «Oh, benaurat Josep, mostreu-vos també pare per a nosaltres i guieu-nos en el camí de la vida. Obtingueu-nos gràcia, misericòrdia i coratge, i defenseu-nos de tot mal. Amén.»

Mn. Jaume Mayoral

Delegat de Càritas Diocesana d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Jo 1,1-4 / Sl 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident a Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. ■ Dimarts [1Jo 1,5-2,2 / Sl 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. □ Dimecres [1Jo 2,3-11 / Sl 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket

(1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dijous [1Jo 2,12-17 / Sl 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Felix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Divendres [1Jo 2,18-21 / Sl 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma,

vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ Dissabte [Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prevere i màrtir; santa Eufrosina, vg.

2. □ Diumenge vinent, Diumenge II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / Sl 147 / Ef 1,3-6.

15-18 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1, 1-5.9-14)]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la Mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i màrtir; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, verge.

La Sagrada Família (C)

COMENTARI

«Jo només podia ser a la casa del meu Pare»

Podríem pensar que la família de Natzaret havia de ser una família idíl·lica sense cap mena de problemes. Però segons l'Evangelí, no és així. Ja coneixem l'escena: Jesús, *quan tothom se'n tornava, es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n'adonessin*. Com anaven en caravanes, els pares pensen que Jesús pot anar amb altres grups. Quan s'adonen que no és així, plens d'angoixa el busquen amb delit. *Al tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la llei*. I surt la pregunta angoixada dels pares: *Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia*. La resposta de Jesús ens desconcerta: *¿Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que no només podia ser a casa del meu Pare?* El mateix text subratlla que ells *no compregueren aquesta resposta*. Per Jesús la prioritat la té sempre el seu Pare del cel. Ara els seus pares descobreixen totes les implicacions de la realitat divina del seu Fill. Ho hauran d'anar aprenent. Per això diu després l'Evangelí: *La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor*. Ho anava meditant tot per entendre millor el seu fill. I ara tornem a veure la família unida: *Baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells*. La prioritat de Déu en relació a la família de carn i sang ho veiem també en la primera lectura. Anna que era estèril i que ha demanat insistentment al Senyor un fill, ara que l'ha tingut l'ofereix al Senyor com ho havia promès: *Presentà el noi al temple del Senyor*. Després diu Anna: *Jo l'hi cedeixo [al Senyor]: serà d'ell tota la vida*. La família de Samuel serà a partir d'ara la del temple. I Joan ens ha recordat la nostra família més profunda: *Déu ens reconeix com a fills seus i ho som*. Més enllà de la família carnal (però sense descurar-la) formem tots la gran família dels fills i filles de Déu Pare, germans tots. Joan ens recorda quin ha de ser el nostre capteniment: *El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres*. Família de carn i la sang i família de fills de Déu Pare.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 1,20-22.24-28)

El Senyor es recordà d'Anna i va tenir un fill. Li posà el nom de Samuel, perquè era el fill que ella havia demanat al Senyor. Elcanà, el marit d'Anna, va pujar al santuari de Siló amb tota la família per oferir el sacrifici anual i complir la prometença. Anna no hi va anar. Va dir al seu marit: «Quan hauré desmamet el nen, ja l'hi portaré; el presentaré al Senyor, i que es quedi allà per sempre més.» Anna s'endugué Samuel a Siló amb un toro de tres anys, mig sac de farina i un odre de vi, i presentà el noi al temple del Senyor. Samuel encara era un nen. Després d'immolar el toro, presentaren el nen a Elí. Anna li digué: «Senyor meu, ho juro per la vostra vida: Jo soc aquella dona que un dia vaig pregar aquí mateix, davant vostre. Aquest noi és el que jo vaig demanar al Senyor, i ell me'l va concedir. Per això jo l'hi cedeixo: serà d'ell tota la vida.» Després es prosternaren allà mateix i adoraren el Senyor.

▶ Salm responsorial (83)

R. *Feliç el qui viu a casa vostra, Senyor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2.21-24)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres com ens ho té manat. Si complim el seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I per l'Esperit que ens ha donat coneixem que ell està en nosaltres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 2,41-52)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys pujaren a celebrar les festes com era costum, i passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se n'adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaren entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem a buscar-lo. El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia.» Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 1,20-22.24-28)

Al cabo de los días Ana concibió y dio a luz un hijo, al que puso por nombre Samuel, diciendo: «Se lo pedí al Señor». El esposo Elcaná y toda su casa subieron a ofrecer al Señor el sacrificio anual y cumplir su voto. Ana, en cambio, no subió, manifestando a su esposo: «Esperemos hasta que el niño sea destetado. Entonces lo llevaré, lo ofreceré al Señor y se quedará allí para siempre». Una vez destetado, lo subió consigo, junto con un novillo de tres años, unos cuarenta y cinco kilos de harina y un odre de vino. Lo llevó a la casa del Señor a Siló y el niño se quedó como siervo. Inmolaron el novillo y presentaron el niño a Elí. Ella le dijo: «Perdón, por tu vida, mi señor, yo soy aquella mujer que estuvo aquí en pie ante ti, implorando al Señor. Imploré este niño y el Señor me concedió cuanto le había pedido. Yo, a mi vez, lo cedo al Señor. Quede, pues, cedido al Señor de por vida». Y se postraron allí ante el Señor.

▶ Salmo responsorial (83)

R. *¡Dichosos los que viven en tu casa, Señor!*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2.21-24)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada. Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,41-52)

Los padres de Jesús solían ir cada año a Jerusalén por la fiesta de la Pascua. Cuando cumplió doce años, subieron a la fiesta según la costumbre y, cuando terminó, se volvieron; pero el niño Jesús se quedó en Jerusalén, sin que lo supieran sus padres. Estos, creyendo que estaba en la caravana, anduvieron el camino de un día y se pusieron a buscarlo entre los parientes y conocidos; al no encontrarlo, se volvieron a Jerusalén buscándolo. Y sucedió que, a los tres días, lo encontraron en el templo, sentado en medio de los maestros, escuchándolos y haciéndoles preguntas. Todos los que le oían quedaban asombrados de su talento y de las respuestas que daba. Al verlo, se quedaron atónitos, y le dijo su madre: «Hijo, ¿por qué nos has tratado así? Tu padre y yo te buscábamos angustiados». Él les contestó: «¿Por qué me buscábais? ¿No sabíais que yo debía estar en las cosas de mi Padre?». Pero ellos no comprendieron lo que les dijo. Él bajó con ellos y fue a Natzaret y estaba sujeto a ellos. Su madre conservaba todo esto en su corazón. Y Jesús iba creciendo en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y ante los hombres.